<u>חלקים תיאורטיים</u>

<u>שאלה 1</u>

```
<u>b סעיף</u>
```

```
.pipe$-ו pipe- פונקציות פרמטר (f_1 f_2 ... f_n) -בשימה של ח פונקציות פרמטר ל-
      מתקיים: cont מתקיים שלכל רשימת פונקציות אונאריות (f_1 f_2 \dots f_n) ולכל פונקציית המשך
(pipe\$ (f1 f2 ... fn) cont) = (cont (pipe (f1 f2 ... fn)))
                                                             <u>נוכיח באינדוקציה על n:</u>
                                                                      :n=1 - סיס
a-e [ (pipe$ (list f1)) ] => a-e[ (cont (car (list f1))) ] = a-e[ (c (pipe (list f1))) ]
             cont נניח שהטענה מתקיימת עבור n \in \mathbb{N}, כלומר שמתקיים לכל פונקציית המשך
(pipe$ (f1 f2 ... fn) cont) = (cont (pipe (f1 f2 ... fn)))
                                                             ונוכיח נכונות עבור n+1:
a-e [ (pipe$ (list fl ... fn fn+1) cont) ] => a-e [ (pipe$ (cdr lst-fun)
                                              (compose$ (car lst-fun) res-pipe cont))) ]
                 (car lst - fun) = f1 וגם (cdr lst - fun) = (list f2 \dots fn fn + 1) אבחנה:
                                                נציב אבחנה בצד ימין ונקבל המשך שוויון:
a-e [ (pipe$ (list f2 ... fn fn+1)
                      (lambda (res-pipe)
                         (compose$ f1 res-pipe cont))) ]
      מהנחת (list f2 \dots fn \ fn + 1) מהנחת, האינדוקציה על
                                                       -האינדוקציה נקבל שזה שווה ל
a-e [ ((lambda (res-pipe) (compose$ f1 res-pipe cont)) (pipe (list f2 ... fn fn+1))) ]
                                           נציב במקום res-pipe את האופרנד מימין ונקבל
a-e [ (compose$ f1 (pipe (list f2 ... fn fn+1)) cont) ]
        (compose f f g g c) = (c (compose f g)) ולכן: (compose f g) מתקיים compose היא compose היא
= a-e [ (cont (compose fl (pipe (list f2 ... fn fn+1)))) ]
```

```
מהאבחנה, נקבל המשך שוויון: a = a-e [ (cont (compose (car (list f1 f2 ... fn fn+1)) (pipe (cdr (list f1 f2 ... fn fn+1))))] a = a-e [ (cont (pipe (list f1 f2 ... fn fn+1)))] a = a-e [ (cont (pipe (list f1 f2 ... fn fn+1)))]
```

כנדרש.

<u>:2</u> שאלה

<u>.a</u>

קריטריון שקילות עבור רשימות עצלות:

רשימות עצלות L1 ו-L2 שקולות, אם מתקיים ש-

אם קיים האיבר ה-n ברשימה L1, אז קיים איבר n-י ב-L2 וערכי איברים אלו שווים.

-b. ראשית, נראה ש

- . איברי רשימה fibs1 הם איברי סדרת פיבונאצ'י.
- 2. איברי רשימה fibs2 הם איברי סדרת פיבונאצ'י.
- 1. בקריאה ראשונית ל-fibs1 מתבצעת הפעלה (fibgen 0.1), שממנה נקבל ששני האיברים הראשונים ברשימה הם 0 ו-1, ומהגדרת פונקציית ההמשך, בכל קריאה האיבר הבא הוא סכום של שני האיברים הקודמים לו, בדומה להגדרת סדרת פיבונאצ'י.
- 2. בקריאות הראשונות ל-fibs2 מהגדרת הפונקציה, מקבלים שהאיברים הראשונים ברשימה הם 0 ו-1. הפונקציה הנקראת בפונקציית ההמשך, lz-lst-add, מקבלת שתי רשימות עצלות, עם 1-2. של 1, ומחברת בכל פעם את שני האיברים הראשונים ברשימות. בכך מובטח לנו, שבכל קריאה אנו מחברים את שני האיברים הראשונים הקודמים ברשימה, בדומה לרשימת פיבונאצ'י.

אם כן, הראינו כי הרשימות העצלות הנ"ל שתיהן שקולות לרשימת פיבונאצ'י, כלומר שתיהן אינסופיות, ולכל n טבעי, האיבר ה-n בכל רשימה שווה לאיבר ה-n-י בסדרת פיבונאצ'י.

לכן בפרט, לכל n קיים איבר n-י בשתי הרשימות, וגם אותו איבר שווה בשתי רשימות.

ובכך, הראינו את שקילות הרשימות לפי הקריטריון שהגדרנו בסעיף קודם.

```
<u>שאלה 3</u>
```

<u>:1 סעיף</u>

<u>a סעיף</u>

```
נסמן הצבה ב-{} ואת מאגר המשוואות ב-[]
              unify[n(d(D), D, d, k, n(N), K), n(d(d), D, d, k, n(N), d)].b
     הצבה התחלתית {} = s. ניצור משוואה בין הביטויים ונוסיף למאגר
                     [n(d(d), D, d, k, n(N), d) = n(d(D), D, d, k, n(N), K)]
                                       שלב 1. בחירת משוואה מהאוסף:
                      n(d(d), D, d, k, n(N), d) = n(d(D), D, d, k, n(N), K)
פרשנות המשוואה על ידי הפעלת ההצבה הנוכחית על שני אגפיה, אין שינוי
                                                            במשוואה
     מקרה ג' – שני האגפים הם ביטויים מורכבים בעלי אותו מבנה (אותו
פרדיקט, אותו מספר פרמטרים), נפרק למשוואות קטנות יותר ונעדכן אוסף
                                                          .המשוואות
                                                     :אוסף המשוואות
           [d(d) = d(D), D = D, d = d, k = k, n(N) = n(N), d = K]
                     נסמן משוואות עם אותו ביטוי בשני הצדדים ונקבל
                               [d(d) = d(D), d = K] אוסף המשוואות:
                                                          ( אבה =
                           d(d) = d(D) : שלב 2. בחירת משוואה מהאוסף
פרשנות המשוואה על ידי הפעלת ההצבה הנוכחית על שני אגפיה, אין שינוי
     מקרה ג' – שני האגפים הם ביטויים מורכבים בעלי אותו מבנה (אותו
  פרדיקט, אותו מספר פרמטרים), נפרק למשוואות קטנות יותר ונעדכן את
                                     [d = D, d = K] : אוסף המשוואות:
                                                          ( א בה ב הצבה
                                 d = D :שלב 3. ב\piירת משוואה מהאוסף
                              מקרה ב' – אחד הצדדים הוא משתנה לוגי.
                                               הוספת המשוואה להצבה.
                                            [d = K] :אוסף המשוואות
                                                      {d = D}
```

```
d = K : שלב 4. בחירת משוואה מהאוסף
```

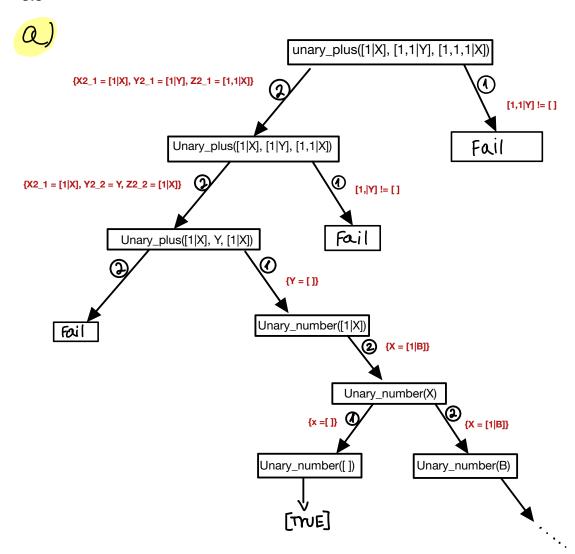
d = K פרשנות המשוואה על ידי הפעלת ההצבה הנוכחית על שני אגפיה:α = K מקרה ב' – אחד הצדדים הוא משתנה לוגי.

הוספת המשוואה להצבה

אוסף המשוואות: []

 $\{D = d, K = d\}$

 $\{D = d, K = d\}$ המאחד הכללי ביותר הוא ההצבה

- b) success tyce.
- c) infinite success tree.
- 1) yes, it's Provable.
- e) L9 isint decidable.